

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 559/05
23.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Верољуба Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног суда Војком Омчикус, записничарем, у кривичном предмету против оптужених АА и других, због кривичног дела убиства у покушају из члана 47. став 1. Кривичног закона републике Србије у вези члана 22. и 19. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Београду, браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, и браниоца оптуженог, ББ, адвоката АВ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду К.492/04 од 23.11.2004. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, дана 23.6.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду и бранилаца оптужених АА и ББ, а пресуда Окружног суда у Београду К. 492/04 од 23.11.2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом оптужени АА и ББ, оглашени су кривим, да су у саизвршилаштву извршили кривично дело убиства у покушају из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 22. и 19. Основног кривичног закона, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године, у које им се урачунава време проведено у притвору од 2.3. до 2.7.2004. године а оптуженом ББ и од 18.8. па до 12.10.2004. године.

Истом пресудом оштећени ГГ се ради остваривања имовинско правног захтева упућује на парницу.

Оптужени су обавезни да накнаде трошкове кривичног поступка у износу од 50.000,00 динара као и да плате на име паучала износ од по 5.000,00 динара све у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Против те пресуде изјавили су жалбе:

- Окружни јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптуженима изрекну казне затвора у дужем временском трајању;

- бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе, или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи тако што би се оптуженом изрекла блажа казна;

- бранилац оптуженог ББ, адвокат АВ због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене Кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Заменик Републичког јавног тужиоца Србије у писменом поднеску Ктж. број 695/05 од 7.4.2005. године је предложио да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Београду и првостепена пресуда преиначи у смислу жалбених навода, а да се жалбе бранилаца оптужених као неосноване одбију.

Врховни суд Србије је у седници већа размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода у изјављеним жалбама и писменом поднеску заменика Републичког јавног тужиоца Србије, нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка ни повреде кривичног закона на које другостепени суд поводом изјављене жалбе увек пази по службеној дужности – члан 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП-а.

Бранилац оптуженог ББ, адвокат АВ, жалбу на побијану пресуду изјавила телеграмом, због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, без образложења, па је Врховни суд у вези са овом жалбом првостепену пресуду испитао само по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП-а налазећи при том да у овој кривично правној ствари не постоји повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. 5, б. 8. до 11. ЗКП-а и да је главни претрес одржан у складу са одредбама овог законика, да је исти одржан у присуству оптужених и у присуству бранилаца оптужених те да у конкретном случају није повређен закон на штету оптужених.

Битне повреде одредаба кривичног поступка се у жалби браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, наводе као основ побијања, али се суштински првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због повреде кривичног закона.

Међутим, по налажењу Врховног суда, насупрот наводима у жалби браниоца оптуженог АА, чињенично стање је потпуно и правилно утврђено, правилном оценом одбране оптужених и других изведених доказа у погледу свих битних елемената кривичног дела, за које су оптужени оглашени кривим.

Првостепена пресуда је заснована на веродостојним доказима који нису ничим доведени у сумњу, а ценећи веродостојност изведених доказа, првостепени суд је навео и друге карактеристичне податке за све радње извршења описаним у изреци првостепене пресуде.

При томе су неосновани жалбени наводи браниоца оптуженог АА да је исказ сведокиње ДД нелогичан, неуверљив и недоследан и да је исти контрадикторан па је због тога, по ставу ове жалбе, неприхватљив и на истом се не може засновати судска одлука.

По налажењу Врховног суда правилно је поступио првостепени суд, када је, поред осталог, своју пресуду засновао на исказу сведокиње ДД, јер је иста и у истрази и на главном претресу била логична, доследна, категорична и њен исказ идентичан, па се не могу прихватити жалбени наводи да је иста у свом сведочењу била нелогична, неуверљива и недоследна.

Наиме, ова сведокиња је била доследна да се догађај одиграо баш тако како је наведено у изреци побијане пресуде, наводећи да се критичне ноћи, када се њен супруг оштећени ЋЋ, вратио са свадбе, након што је само ушао у кућу и запалио цигарету, да су дошли оптужени и то тако што је она прво чула оптуженог ББ, како дозива њеног мужа, да изађе напоље да би нешто расправљали, да је њен супруг изашао, а да је она изашла за њим, да када је оштећени дошао до капије оптужени ББ се је ударио шипком у главу, од чега је оштећени ЋЋ пао на тло и да је тада оптужени ББ прескочио капију и ударио га још неколико пута, док је она стајала на улазним вратима куће са дететом у наручју и запомагала. Поред

тога навела је и то да је оптужени ББ након тога ухватио оштећеног за ноге и почео да га вуче по кући а онда је приметила да са задње стране куће долази и оптужени АА, који је узео секиру, којом је она тога дана цепала дрва, детаљно наводећи да је секира била наслоњена на зид куће, и то са унутрашње стране куће, поред улазних врата, да би након тога оптужени ББ и АА увукли оштећеног у прву просторију куће када је оптужени АА почео да удара оштећеног у главу тупом страном секире, да је оштећени много крварио и запомагао, док је оптужени ББ оштећеног ударио шипком у главу, да је она покушала да заштити свог супруга али да у томе није успела па је због тога задобила од оптуженог ББ ударац песницом у лево око и шипком по прстима десне руке. Навела је и то да је чак и оставила и дете и прескочила капију и пошла да тражи полицију. Исказ ове сведокиње има посебну доказну вредност, јер је иста била доследна, логична и категорична и изјашњавала се о догађају веома детаљно о чињеницама, које су могле да буду познате само лицу које је било присутно приликом извршења кривичног дела.

Поред тога исказ ове сведокиње има посебну доказну вредност и због тога што је приликом суочења са оптуженима на околност догађаја као и на тврдње оптуженог АА да је сведокиња секиром прво ударила ЋЋ два три пута, па онда њега као и на тврдње оптуженог ББ да то што је сведокиња изјавила није истина, сведокиња ДД је остала категорична и уверљиво навела да је све то истина што је рекла.

Поред тога из исказа оштећеног ГГ се утврђује да је у свему потврђен исказ ове сведокиње ДД, јер је исти на идентичан начин описао догађај наводећи да кад је дошао кући са свадбе чуо да га је дозвоао оптужени ББ, да изађе напоље, да би се тукли, да му је он одговорио да дође сутра да се расправе нашта му је оптужени ББ опсовао болесну мајку те да хоће да се туче са њим. Навео је даље да је изашао у двориште и да је по ББ понашању закључио да је био пијан, а када је дошао до капије оптужени ББ га је ударио металном шипком, да је осетио да му се слива нешто топло, и да му крв улази у очи. У том моменту је наишао оптужени АА и обојица почели да га ударају по глави и телу, да га је оптужени ББ ударио шипком, али да се не сећа чиме га је оптужени АА ударио јер је од ударца пао на тло и изгубио свест.

Исказ оштећеног датог у својству сведока као и исказ сведокиње ДД су потврђени налазом и мишљењем комисије лекара вештака тачније од стране доктора ЕЕ и доктора ЖЖ на околност механизма настанка повреда и задобијених повреда, који налаз је дат на основу оригиналних медицинских докумената. Да се догађај одиграо баш тако како је посведочила сведокиња ДД и оштећени, потврђује се и извештајем о криминалистичко техничком прегледу лица места сачињен од стране СУП-а у Београду дана 6.10.2003. године.

Према томе, имајући у виду овако чињенично стање, правилно је поступио првостепени суд, и по налажењу Врховног суда, када је у потпуности поклонио веру исказу сведокиње ДД, с обзиром да је њен исказ у сагласности са вештачењем које је обављено од стране комисије вештака медицинске струке, као и приложеним доказима, а поред тога и по налажењу Врховног суда, како то правилно закључује и првостепени суд, не постоји ни један разлог због којих би сведок ДД неосновано теретила оптужене.

Према томе, насупрот наводима у жалби браниоца оптуженог АА, чињенично стање је потпуно и правилно утврђено и на тако правилно утврђено чињенично стање правилно примењен кривични закон када је првостепени суд радње оптужених описаним у изреци првостепене правилно квалификовао као кривично дело убиства у покушају из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 22. и 19. ОКЗ.

У ствари, у овој жалби је поновљена одбрана оптужених са главног претреса која је била предмет оцене од стране првостепеног суда и који је у образложењу своје пресуде дао јасне и убедљиве разлоге за своје ставове које као правилне у свему прихвата и овај суд.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни у вези са изјављеним жалбама Врховни су налази да су жалбе и у овом делу неосноване.

Ово због тога што је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини казне правилно утврдио, оценио и узео у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности које у смислу члана 41. ОКЗ утичу на врсту и висину казне па је овако правилно утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима насупрот наводима у жалбама дао правилан значај.

Тако је од олакшавајућих околности првостепени суд на страни оптуженог АА имао у виду да је реч о млађем човеку, да је отац једног малолетог детета, а на страни оптуженог ББ да се ради о млађем човеку оцем двоје деце, те држање оптужених после извршења кривичног дела, те је овако правилно утврђеним олакшавајућим околностима дат правилан значај.

Правилно је поступио првостепени суд када је овим утврђеним олакшавајућим околностима дао карактер особито олакшавајућих околности па је оптуженима применом одредаба о ублажавању казне из члана 42. и 43. ОКЗ ублажио казну испод законом предвиђеног минимума, имајући при том у виду да је кривично дело у питању остало у покушају.

Правилно је првостепени суд у овој кривично правној ствари утврдио и отежавајуће околности, па је тако као отежавајућу околност имао у виду ранију осуђиваност оптужених па је и овој отежавајућој околности дао одговарајући значај.

Према томе, и по налажењу Врховног суда изречене казне затвора у трајању од по једне године због кривичног дела убиства у покушају из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 22. и 19. ОКЗ која је првостепеном пресудом изречена оптуженима АА и ББ су нужне казне а уједно и довољне ради постизања сврхе кажњавања из члана 33. ОКЗ и истовремено одговара и степену кривичне одговорности оптужених и друштвеној опасности извршеног кривичног дела.

Са свега напред изложеног а на основу члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Записничар, Председник већа,

Војка Омчикус, с.р. судија,

Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

љМ